

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: J.M.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 27. 2. 2019 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2018, č. j. R-7.11.2018 – 422/X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobci zamítnuta žádost na zvýšení invalidního důchodu pro zhoršení zdravotního stavu z původního II. stupně na III. stupeň.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce v žalobě uvedl, že posuzující lékař žalované učinil závěry, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav, či žalobce přizval na jednání. Nezhodnotil jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Žalobce uvádí, že trpí středně těžkou parapézou, postižením uvedeným v položce č. 8i) vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Téměř veškeré denní aktivity žalobce jsou podstatně omezeny, není schopen vykonávat pracovní činnost. Dále má balbuties a hypertenzi. Posudkový lékař též nevzal v úvahu možnost, že se zdravotní stav žalobce neustále zhoršuje. Dochází k deformaci končetin a omezení jejich pohyblivosti. Má potíže při chůzi, bez opory padá, pohybuje se pouze po bytě o francouzských holích a ven chodí pouze s oporou, v doprovodu jiné osoby. Třesou se mu ruce, trpí vadou řeči, má bolesti bederní páteře, vysoký krevní tlak, trpí bolestmi nohou a pravidelně užívá analgetika. Nebylo vzato v úvahu, že zdravotní stav žalobci neumožňuje pokračovat v původní výdělečné činnosti jako zedník a není ani schopen rekvalifikace. Pracuje 4 hodiny denně jako dělník v chráněné dílně, ale již tuto práci není schopen zvládat. Není schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Žalobce má za to, že na pokles jeho pracovní schopnosti mají vliv i další jeho onemocnění. Tyto skutečnosti nebyly vzaty v úvahu a žalobci nebyla navýšena procentní míra poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že důvodnost žaloby, tj. existence invalidity v nárokové intenzitě, z výsledků proběhlého dokazování nevyplývá a předestřená tvrzení nemají oporu v objektivních zjištěních. Námitka ve vztahu k neaplikaci ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity neobstojí, když užití této normy se předpokládá pouze v situaci konstatované horní hranice úbytku relevantního potenciálu posuzovaného v rámci příslušné škály, přičemž v posudku ze dne 23. 1. 2019 byla z rozmezí 50-70% stanovena hodnota 60%. Vytýkané nepřizvání k vlastnímu jednání, resp. absence přímého osobního vyšetření neobstojí, když úkol posudkových lékařů v realizaci primárních klinických poznatků nespočívá. Uvedený posudek se zabýval rovněž výskytem jiných dokladovaných onemocnění žalobce, avšak tato shledal méně významná ve smyslu funkčního omezení. Opomenuto nebylo ani pracovní doporučení spočívající ve vyloučení těžké fyzické práce a vynucených poloh.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 29. 1. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že se žalobce v roce 1988 na středním odborném učilišti vyučil v oboru zedník. Do roku 2017 pracoval jako zedník, poté byl veden na úřadu práce. Od března roku 2018 pracuje v chráněné dílně jako dělník. Prvostupňové rozhodnutí žalované bylo založeno na posudku lékařky OSSZ Ostrava ze dne 4. 10. 2018, která jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti shledala „syndrom neurogenních klaudikací při sekundární stenóze primárně užšího páteřního kanálu s vakuovým fenoménem disku L4/5 elektrofyziologicky nevykazující lézi pyramid. drah, paraparesa DKK“. Toto onemocnění bylo posudkovou lékařkou hodnoceno jako středně těžké funkční postižení žalobce, není schopen těžké fyzické práce, práce ve vynucených polohách. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila z těchto důvodů uprostřed daného

procentního rozmezí, a to na 60 %. Zmíněné postižení zařadila pod kapitolu VI., položku 8i přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen „příloha vyhlášky“). Od minulého posouzení se stav žalobce nijak nezměnil a stále je invalidní II. stupně a vzhledem k charakteru onemocnění nepředpokládá posuzující lékařka zlepšení zdravotního stavu.

6. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracoval posuzující lékař ČSSZ pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 23. 1. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o formě a druhu onemocnění žalobce potvrzen. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
7. Pro potřeby svého rozhodnutí nechal zdejší soud vypracovat posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a doplnění tohoto posudku toutéž komisí. Dle posudku Posudkové komise Ostravě ze dne 23. 8. 2019 byla rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí vleklý bolestivý páteřní syndrom, bez známek útlaku nervových struktur a bez obrn končetin. Zdravotní postižení odpovídalo kapitole XIII., oddílu E, položce 1, písm. b) přílohy vyhlášky, kdy z rozmezí 10-20% hodnotila posudková komise horní hranici 20% s tím, že je žalobce schopen vykonávat fyzicky méně náročné práce v nezkráceném úvazku. Posudková komise v Ostravě posuzovala věc odlišně proti posuzujícímu lékaři OSSZ i proti posudku námitkového řízení ČSSZ, opakovaně uznání invalidity druhého stupně považovala za posudkový omyl.
8. Při jednání dne 9. 10. 2019 žalobce se závěry posudkové komise v Ostravě nesouhlasil a navrhl k důkazu lékařskou zprávu ze dne 8. 10. 2019, která vychází z vyšetření magnetické rezonance a ze které vyplývá, že zdravotní potíže žalobce, které jsou základem jeho invalidity, trvají. Rovněž soudu přeložil lékařskou zprávu ze dne 24. 9. 2019 s výsledky magnetické rezonance.
9. Po obdržení těchto lékařských zpráv požádal zdejší soud o doplnění posudku, ve kterém posudková komise v Ostravě uvedla, že s ohledem na nově doložené nálezy, které prokazují zhoršení zdravotního stavu, výhřez meziobratlové ploténky s útlakem nervového kořene a plánovanou neurochirurgickou operaci, došla zpětně ke změně v posudkovém hodnocení s tím, že se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo a nadále jedná o invaliditu druhého stupně, přičemž stav odpovídá kapitole XIII., oddílu E, položce 1, písm. d) přílohy vyhlášky, kdy hodnotí z rozmezí 50 – 70% dolní hranici 50% poklesu schopnosti výdělečné činnosti. Jedná se o poškození kořenového nervu s těžkým funkčním postižením páteře a poklesem celkové výkonnosti, značným omezením některých denních aktivit. Ke zhoršení zdravotního stavu došlo postupně od úrazu ze dne 26. 6. 2019, nejedná se však o stav odpovídající kapitole VI., položce 1, písm. i), jelikož těžká paraparéza prokázána není a nebyla.
10. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona o OPZS zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz

podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).

11. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
12. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora rozebrané posudky. Z jejich obsahu vyplývá, že posudková komise v Ostravě jednala a rozhodovala v řádném složení. Posudek ve znění doplňujícího posudku má dle názoru krajského soudu všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, tato posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
13. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
14. Podle § 39 odst. 2 písm. b) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně.*
15. Vycházejí tedy z výše řečeného doplněného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu zdravotního stavu žalobce ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) z. d. p. Závěry posudkové komise poté, co obdržela i dodatečné lékařské zprávy a mohla se s nimi seznámit, jasně dokládají, že se u žalobce jednalo a jedná o invaliditu druhého stupně, ač zdravotní postižení zařadila odlišně od posuzujících lékařů OSSZ a ČSSZ. Posudková komise se důkladně vypořádala se všemi skutečnostmi, které by snad byly s to tyto závěry zpochybnit; posudková komise dospěla k jednoznačnému závěru, že o úplný výpadek pracovních funkcí se ke dni vydání

napadeného rozhodnutí nejedná. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 11. 2018, kterým zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z II. stupně na stupeň III. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

16. Soud závěrem považuje za vhodné výslovně upozornit na skutečnost, že při změně zdravotního stavu je možné žádat o změnu výše invalidního důchodu. Invalidní důchodce pak bude za tím účelem opětovně přezkoumán stran míry poklesu pracovní schopnosti.
17. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 18. prosince 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně